

Forslag let risikere, at man ved Behandlingen af Sagen vilde bestæftige sig med dens Enkeltheder og derimod i mindre Grad komme til at bestæftige sig med det Princip, der ligger til Grund for Forslaget. For det tredje tror jeg ogsaa, at det vil være rigtigt at gaa den Vej, Forslagsstillerne ere gaaede, og give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at yde Tilskud til saadanne Kasjer. Det ligger i Sagens Natur, at Indenrigsministeren ved Forhandling med de paagældende Organisationer fastsætter visse Regler for Udredelsen af dette Statsbidrag. Han vil gøre sig bekendt med, hvorledes hver enkelt af de Foreninger, der ansøger om Statsbidrag, har ordnet sin Understøttelse af arbejdsløse, paa hvilken Maade den har ordnet sit Regnskabsvæsen, Afgangen til at blive Medlem, til at faa Understøttelse, hvor stor den ene er, osv. Endelig vil selvfølgelig Ministeren forlange at vide, paa hvilken Maade man afgør, om et Medlem er arbejdsløs i det givne Øjeblik eller ikke, og om det er nogen Afgang for Foreningen til ved Arbejdsanvisning at skaffe Arbejde, saa vidt det er muligt. Alt dette vil Ministeren sikkert søge at skaffe sig Kundskab om, og der vil da efterhaanden i Løbet af nogle Aar kunne skaffes et Materiale til Vejse, hvorefter man vil være i Stand til at bedømme den hele Virksomhed og slaa Formen derved endelig fast ved Lov for det Tilfælde, man mener, at den Vej, man er kommen ind paa, er den rigtige.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes Forholdene ere for nærværende Tidspunkt. Der er et ret betydeligt Antal af vore Jagforeninger, der enten direkte have optaget det som Opgave at understøtte deres arbejdsløse, eller som i alt Fald ved Siden af deres øvrige Virksomhed have en Understøttelseskasse for arbejdsløse, hvortil der indbetales et særligt Bidrag. En Form have de aller fleste af Jagorganisationerne for Understøttelse til arbejdsløse, nemlig Hjelpekasse. Den kan jo med Rette opfattes som en Slags Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet den er en Understøttelse til de arbejdsløse unge Arbejdere for at de kunne komme et andet Sted hen, hvor der muligvis kan findes Arbejde for dem. I Aaret 1894, som er det sidste Aar, fra hvilket jeg har fuldstændige Oplysninger, have 471 Foreninger med omtrent 28,000 Medlemmer ydet et samlet Bidrag til rejsende, arbejdsløse, syge eller tilfældekomne Medlemmer i Jagforeningerne — her er ikke tale om Sygekasserne — af ca. 77,000 Kr. eller et Beløb, der svarer til 2 Kr. 75 Øre pr. Medlem. Det, der ydes nu fra Jag-

foreningernes Side er i Reglen saadan noget som 1 Kr. om Dagen, og i ganske enkelte Tilfælde kan Understøttelsen gaa op til 1 Kr. 25 Øre a 1 Kr. 50 Øre. Understøttelsen ydes gerne i et Tidsrum af indtil 50, 60 eller 70 Dage om Aaret, og jeg ved ikke noget Tilfælde, hvor man yder Understøttelse mere end i højest 90 Dage i Løbet af et Aar. I mange af Foreningerne ere Bestemmelserne saaledes, at Understøttelsen kun ydes i en vis bestemt Tid af Aaret, hvor der særlig er Mangel paa Arbejde i Jaget, navnlig i de saakaldte Sæsonfag. Andre Jag have det ordnet paa den Maade, at de understøtte de arbejdsløse hele Aaret igennem, naar de have været arbejdsløse en vis Tid. Som Regel erholder ingen Understøttelse, før han har været arbejdsløs i 8 Dage, og han faar selvfølgelig ikke Understøttelse for det Tilfælde, man er i Stand til at anvise ham Arbejde. Vil man nu spørge: Ved man ikke noget om, hvor stor Arbejdsløsheden er, skal jeg sige, at den er naturligvis forfællig fra det ene Aar til det andet. Der kan være Aaringer, i hvilke Arbejdsløsheden er betydelig, og i hvilke der som Følge heraf hersker megen Nød i Arbejderskredse. Men der kan ogsaa være Aaringer, i hvilke Arbejdsløsheden er forholdsvis ringe. Det er dog imidlertid ingen Sunde saaledes, at Arbejdsløsheden fuldstændig forsvinder. Den stedsige Anvendelse og Fuldtændiggørelse af Maskinraften, Delingen af Arbejdet og den stærke Stigen, der er efter at kunne udføre Arbejdet i en vis Tid, Sæsontiden, bidrager til, at de store Industricentre i de større Byer, isærligt København, drage en stor Mængde Mennesker til sig, der vel paa en vis Tid af Aaret ere fuldt bestæftigede, men hvoraf en stor Del i den øvrige Tid af Aaret, er mere eller mindre arbejdsløs. Derfor hersker der altid en ret betydelig Arbejdsløshed. Jeg skal tillade mig at nævne nogle officielle Tal af de Oplysninger, som angaaende Arbejdsløsheden ere fremsatte af forhenværende Kontorchef, nuværende Direktør for Statens statistiske Bureau, Marcus Rubin i hans Skrift om Arbejdsløsheden i Aaret 1892 i København. Deraf fremgaar det, at man i Bygningsindustrien regner med en Arbejdsløshed af 10—30 pCt., i Beklædningsindustrien med 25 pCt., i Skibsbygningsindustrien med ca. 10 pCt., i Tærindustrien med 5—10 pCt., og saa kommer hele den store Fabriksgruppe, hvor de fleste Arbejdere betegnes som Arbejdsmænd. Dem har man selvfølgelig meget vanskeligt ved at finde noget Tal paa, men man ved i ethvert Tilfælde, at for Arbejdsmændenes Gruppe er